

Prva seja nove vlade. — Novinarski kongres. — Prebivalci Pečuha za Jugoslavijo

Izdajice lastnega rodu!

Navajam kratek izveček iz te brošure: „Se veliko bolj usodepolno vprašanje se stavi zdaj Vam, dragi koroški bratje, v rešitev, ki Vam bo v prihodnje doneslo čast in hvalo ali pa kletev poznih rodov. Vsled razpada starega cesarstva so nastale razne razprtije med prej mirno skupaj bivajočimi avstrijskimi na-

Nemi grehi

(Skica iz kmetskega življenja.)

I.

Splošna mobilizacija 1. 1914 je zadela tudi Marka Antoličiča, imovitega kmeta na Ptujskem polju. Zamišljeno je hodil usodno nedeljo po svojem obširnem in nad vse idealno obdelanem posestvu, postal zdaj tu, zdaj tam ter si je z globokimi vzdihji lajšal bolno dušo. Mož se je poslavljaj od lastne zemlje, ki ga je stala toliko truda, toliko nestetih kapelj znoja, pa mu je bila kljub temu tako ljuba in draga. Domača gruda je in ostane domača gruda. Ljubezen do nje pa je najlepši biser vsake zdrave duše.

Drugi dan so se zbirali vpoklicanci v vaški krčmi, da se skupno odpeljejo v Maribor. Fantje, katere je nežni spol razkošno nakitil, so pili, peli in vriskali, zakonski možje pa so molčali ter gledali topo predse. V resnici pa je krvavelo vsem srce kakor še nikoli poprej. Tudi Antoličič si je nasadil dragonsko čepico, s katero je prišel svojčas na dopust, šel v žitnico, nabasal tam krpačo ovsy ter ga nesel svojim dobrim konji-

Podobno kakor na Koroškem so nastopili taki izdajalci tudi sedaj pri plebiscitu v Sleziji z brošurami in letaki! Katoliški Slezijec, premisli pred Bogom! Zakaj moraš glasovati za Nemčijo? Ker si svojo vero sprejel po nemških aposteljih! Ker tvoji krvni sorodniki govorijo nemški jezik! Ker smo k Nemčiji do danes pripadali! Ker tvoji otroci ne bodo blagoslavljali spomina na tebe, če jih pahneš v nesrečo s tem, da glasuješ za Poljsko!

Ker v Poljski ne bodeš našel tako

čem, govedi pa je naložil polne jasli najboljše krme. Marko je ljubil svoje domače živali. In ko je slučajno zarezgala kobilu, ki mu je prinesla že precej stotakov in mu začudeno povohala rdečo kapo, si je obrisal skrivoma solze, ki so mu tekale po zdravem licu ter odšel zopet v hišo.

V družinski sobi je dal služabnikom vina, mesa in kruha ter navodila, se pošteno poslovil od pošameznikov, vzel dveletnega, bujno razvitega sinčka na levico, z desnico pa se je oprijel svoje krasne žene ter mahnil z njima proti zbirališču. Prišel je zadnji. Navzoče orožništvo je že sililo „izbrane“ na vozove. Vaški godec je zaigral, fantje so zaplesali na blatni cesti, mamice, žene, sestre in punce, ki so bile zaplelene v tajne niti ljubezni, so glasno zajokale. Prišla je ura ločitve, resne ločitve.

Z izjemo Antoličiča so bili že vsi na vozovih; le on se ni mogel iztrgati iz rok lepe žene. Držala ga je krčevito okrog pasu ter jokala, da je ta njen obupni jok šel slehernemu do mozga. Po veliki kem trudu ju je konečno razdvojil očmen župan. Urno je skočil Antoličič na zadnji voz, vozniki so pogнали fantie so

Povsodi enaka sredstva. Cerkev, Bog, nebesa, pekel, hudiči itd. v dosego ciljev. In vendar nima cerkev, nebesa, pekel in vsi hudiči prav čisto nič opraviti pri plebiscitu, ozir. pri volitvah, kar ve danes pri nas že vsak otrok, le gospodje, ki se teh sredstev poslužujejo, nočejo o tem nič vedeti. Na Koroškem so pahnili lastne rojake v nesrečo, radi katerega dejanja jih sedaj vse preklinja. Isto so storili sedaj z ubogimi Poljaki, a ravno tako so hoteli storiti tudi v naši državi z lastnimi brati in sestrami; a to le zato, da ostanejo pri koritih. Mirne vesti bi nas zavozili pod italijanski in če bi bilo potreba tudi pod hudičev jarem, samo da bi oni ostali na vladi. Kaj ljudski blagor, samo da so oni siti in da vladajo. So pa tudi častne izjeme, le na žalost, so ti primorani, da z vozom tečejo, katerega prvi vlečejo. Ko bi se ti ljudje držali svojega poklica — oltarja, in se ne vmešavali v izvincerkvene zadeve, prenehalo bi onognusno sovraštvo, katerega so zasejali med nas. Nahujskali so očete proti sinovom, može proti ženam, brata proti sestri in nasprotno, a to vse jim še ne zadostuje, ker te vse pa hujskajo sedaj proti državi. Naša javnost se boče gotovo še spominjala na pisavo celovških listov proti Jugoslaviji za časa plebiscita na Koroškem. Ta pisava je bila pa veliko bolj zmerna, kakor je pisava klerikalnih listov proti lastni državi poljudem, ki sedaj na naravnost satansko rafiniran način grdiijo lasten narod. Ali ti ljudje niso do pičice podobni in sorodni z monsig. Podgorcem, Križajem in Fajnikom in onimi poljskimi duhovniki, ki so tudi v Sleziji zatajili svoj rod in prodali za par Judeževih grošev

zapeli. A iz velikega hrupa, vika in kri-
ka se je dalo razumeti le še besede:
„Predno bom storil marša dva,
Ti boš ljubila že drugega ...“

II.

Antoličič je odšel s svojim polkom že po nekaj dneh na severno bojišče. Iz Galicije je še pisal svoji lepi zakonski polovici tri dopisnice, polne odkrite in prave moške ljubezni, potem pa je ne nadoma umolknil. Pri nočnem spopadu ga je zajela ruska konjenica. Po dolgih in skrajno napornih vožnjah je prišel v Tomsk, glavno mesto enako imenovane gubernije mrzle Sibirije. Nastanili so ga v velikanskih in strašnih etapnih ječah, ki so služile za časa absolutističnega carizma transportom političnih izgnancev.

Sledili so žalostni dnevi. Jokal je, ko je vstajalo zlato solnce izza Abakonskega pogorja, s solznimi očmi se je poslavljalo od njega, ko se je potapljalo v razsežna Kulandinsko stepe. Dnevno je videl umirati radi gladu in pomanjkanja zdravniške pomoči sto in sto svojih avstrijskih in nemških tovarišev. Kratko, bil je revež med reveži, suženj med sužnji. Tolajga je edinole up, da se vrne po končani vojni k svoji zvesti ženi in k svojem

Obsojeni ljudski sodniki.

Tako je izpostavil javnemu sramo-
tenju kmetskega fanla katoliški list, ki
ga pišejo edino pravi Kristovi nasled-
niki in namestniki božji na zemlji. Če v
katerem slučaju, veljajo v tem prav go-
tovo Kristove besede, da bodo vstali krivi
preroki, ki se bodo izdajali za njegove
učence in naslednike, ampak, je Kristus
pristavil, spoznali jih boste po njihovih
delih. To se pravi v našem slučaju: list,
ki na ta način zasramuje in zasmehuje
priprostelega kmečkega sina, ki je navse-
zadnje verjel v rimokatoličnan, ta list ne
more biti katoliški in ne more biti božji
namestnik in pravi Kristov naslednik
tisti, ki je to javno zasmehovanje za-
grešil. In če „Slov. Gospodar“ kljub temu
trdi, da je katoliški list, potem spada
med liste krivih prerokov.

Pa ker tudi najbolj pravični lahko sedemkrat na dan greši, recimo, da je „Slov. Gospodar“ ta greh napravil v kakšni zmoti. — Da so pri „Slov. Gospodarju“ permanentno duševno zmedeni, zato je najboljši dokaz „Slovenski Gospodar“ sam. Ampak kot katoličani bili morali ta greh popraviti, se ga ske sati in nuditi vžaljenemu javno zadoščenje. Tega pa niso hoteli storiti — ker tako delajo pravi božji namestniki. Koc

ljubkemu sinčku. Razumljivo je, da je ob vsaki priliki pisal svoji ženi. Da pisarji niso našli Ptujkega polja, za to so že poskrbeli Samojedi, Tataři in Kalmuki, ki so vodili v taborišču vojaško cenzuro. Pa tudi žena je v prvih mesecih mnogo trpela. Molila je neprestano, plačevala vs. maše za srečno vrnitev, pisala na vse merodajna mesta, a vse zamaan. Ves svet ji je dosledno odgovarjal, da ne ve ničesar o njenem dragem možu.

Vojna se je vlekla v večnost. Prebivanje je sledilo prebiranju; končno so dunajski rablji povojali tudi mlečnozobne otroke, sključene starčke in od rojstva pohabljenе. Med temi najnesrečnejšimi je bil tudi priletni Antoličičev hlapec Joža. Prav tedaj pa je dobil oče župan 20 ruskih ujetnikov. Prišli so v občino, da nas domestijo one pomožne kmetijske delavce, ki so morali v raztrgane vojaške cunje. Oče župan je povabil tudi gospo Antoličičevo, da si izbere izmed njih nad mestnega hlapca. Po dolgem izbiranju se je odločila za mladega, vitkega, črnookega in črnolasega kozaka. Fant je bil doma nad Rostovom, tam, kjer raste sloveče donsno vino.

(Konec príh.)

mut je bil torej primoran potom ljudskih sodnikov iskati zadoščenja. Da ga dobi, o tem je bil tembolj prepričan, ker so ti sodniki prav njegovega stanu. Njegov zastopnik dr. Gorišek jih je opozarjal, da se ga je svarilo stopiti pred te sodnike, ampak on je globoko prepričan, da bodo špeticijelno v tem slučaju, ko ne gre za običajen napad v listu, marveč za surovo smešenje, sodili ne kot občinski odborniki, ne kot politiki, nego samo kot ljudski sodniki, ki so pred živim Bogom prisegli, da bodo sodili nepristransko in po svoji najboljši vesti... Torej, če je bil že kdo med temi sodniki iz ljudstva zapeljan po svoji politični strasti, omamjen po lepih nagovorih obtoženca, ki ima navado, da se pred vsako svojo obravnavo politika v okolišču porotnikov, dočim ga sicer ne brigajo porotne razprave, zdaj v zadnjem trenutku, ko je vprico javnosti pred živim Bogom prisegel, zdaj ga mora vest resno opominjati, da bo za svojo sodbo nekoč na onem svetu moral dati odgovor. Večnemur sodniku samemu in da bodo ljudje že zdaj na tem svetu presojali njegovo sodbo.

Toda kaj se je zgodilo? Že med resnim svečanim aktom porotne razprave je eden porotnikov tako javno kazal, da mu je vsa svetost prisege in njegovega poklica kot ljudskega sodnika deveta briga, da je bilo vse navzoče občinstvo presenečeno, ogorčeno — izvzemši navzočih božjih namestnikov. Se je bila prilika, da glas vesti prevpije vse druge glasove političnih strasti. Predsednik senata sodni svetnik Posega je v zaključnem pouku porotnike opozoril: predstavljajte si, da je „Slov. Gospodar“ vas zasmehoval, da to kar je veljalo Kocmutu, velja vam samim, torej, kakor da ste vi „dusevno zaostali nevedni in zapeljani revčki občinski tepčki“... Da se ljudski sodniki v to misel vpogledajo, bilo treba najmanj pol ure posvetovanja, predno se izrečejo in izjedinijo, ali je vseh 12 porotnikov isto, kar katoliški list očita Kocmutu. Sli so in čez tri minute so se vrnili zopet iz svoje posvetovalnice. In razglasili so razsodbo: nas vseh 12 je prepričanih, da to ni javno zasmehovanje, z drugimi besedami, nobeden nas 12 sodnikov se ne čuti vžaljenega, če ga „Slov. Gospodar“ javno zasmehuje, da je zapeljan revček, občinski tepček...

Tako so ljudski sodniki oprostili grešnika in se sami sebe obsodili pred ljudmi in pred Bogom. Dokler bodo tiskovne pravde v rokah takih porotnikov, je neobhodno potrebno, da se jih odveže od svetosti prisege. Namesto prisege naj se jim da samo zaobljuba, da bodo sodili po — svojem političnem prepričanju. In tedaj bo takih skandalov v tiskovnih pravih s pravih vred — konec.

Notranja in zunanja politika.

* **Pred koncem komunističnega terorja v Nemčiji.** V zadnjih dneh je vladal v raznih nemških pokrajinah mir ter ni bilo zaznamovati nikakih incidentov. Policija je aretirala vse elemente, ki so osumljeni soudeležbe pri zadnjih spopadih. V okrajih Mansfelda in Eislebna se mir ni kalil. Kolovodje so pobegnili ter se potikajo po okoliških vaseh. V Bitterfeldu je razorožila tolpa neznanecv mestno policijo ter se mimo grede nastanila v javnih poslopih. V Langerhausnu je oplenilo krdelo komunistov pošto in banke, razstrelilo brzojavni urad in ustavilo oklopni delavski vlak, ki je dospel ponoči iz Würtenberga. Pri tem je došlo do spopada. Na obeh straneh je nekaj ranjencev in

mrtvih. Mesto so zasedli varnostni organi. V splošnem se smatra, da se bo odpor komunistov strlo v par dneh. — Iz I. Iga se poroča: V Molkau, predmestju Leipziga, je došlo med oboroženimi komunisti in varnostnimi organi do pčestnega boja. Komunisti zaznamujejo enega mrlveca in enega ranjenca. — Komunisti so skušali prirediti kljub prepovedi zborovanje pod milim nebom. Policija, ki je hotela zborovanje razgnati, je bila sprejeta z ognjem. Varnostni organi so odgovorili s strelom iz pušk, pri čemur je bilo več oseb usmrčenih. Mir se je kmalu vpostavil.

* **Položaj v Gornji Sleziји.** Ob sedno stanje v Gornji Sleziји se je razširilo tudi na okraje Myslowice in Rybnik in sicer nad mesti samimi in deželo. Rybniki in plišinski okraj se je podredilo italijanskemu polkovniku Salvioniju.

Zanimivosti.

Moderne poroke. Znano je, da je povzročilo pomanjkanje stanovanj, ki je precej občutno ne samo pri nas, temveč po vseh evropskih mestih, neprimerno sitnost in godrnjanja pri vseh stanovih. Človek bi mislil, da bo po vojni stanovanj na izbero. Da temu ni tako, je pripisovati dejstvu, da zapušča kmečki stan svojo grudo ter sili kar trumoma v itak prenapolnjena mesta, ker ni na kmetih položaj prav tako ugoden, kot med vojno. Gorje človeku, ako je službeno prestavljen v kako drugo mesto. Tam ga čaka gotova smrt med hotelskimi stenami ali pa prenočevanje pod podstrešjih, koridorjih ali pa celo čakalnicah. Tedaj vsak sanja, četudi je bil preje najhujši ženski nasprotnik, o kaki vdovi z udobno mebliranim stanovanjem. Te imajo izvajati prave boje, da se iznebe vseh teh snubcev. Devce, ki si niso preje nikoli predstavljale, da bodo kedaj zlezle v sladki zakonski jarem, so se omožile le radi svojega stanovanja. Za lepo stanovanje bi se človek tudi dvakrat poročil. Tak tipičen in res komičen slučaj se je dogodil v francoskem departementu Sarthe. Stiriinpetdesetletni delavec Menaud je imel to smolo, da je ostal brez stanovanja. Potikal se je po tujskih sobah skoro vseh tamkajšnjih gostiln, dokler se ni seznanil z madam Liessoud. Tej je potožil o svoji stanovanjski mizeriji. Dobrosrčni madami se je možakar tako smilil, da mu je ponudila svoje stanovanje, vendar pa pod pogojem, da se z njo poroči. Pri tem moramo omeniti, da je imela Liessoud za seboj 75, pomladi. To pa možakarja nikakor ni oviralo. Poročil se je z „mladenko“ in parček je užival nekaj časa nad vse srečno vse zakonske sladkosti, dokler ni nenadoma Liessoud zvedela, da je Menaud že poročen. Sedaj je bil ogenj v strehi. Obe ženi — prva mu še živi — sta vložili tožbo na ložitev zakona in sodni dvor je prisodil Menaudu dve leti „gratishotela“, kjer naj čaka na prenehanje stanovanjske krize.

Dnevna kronika.

— **Občinske volitve.** Kakor že javljeno, se morajo izvršiti občinske volitve in za mesto Maribor v torek dne 26. apr. t. l., za občine šentlenarskega in slovenjebistriškega okraja v torek 3. maja t. l. in za občine sodni okraj Maribor, lev in desni breg v nedeljo dne 8. maja t. l. Za občinske odbornike ali namestnike smejo izvoljene biti vse osebe moškega spola, ki imajo pravico voliti, ki so dopolnile 24. leto svoje dobe in ki niso izvzete iz volilnosti. Izključeni, da ne smejo voliti, niti voljeni biti so: 1. oni, ki so obsojeni radi hudodelstva, kolikor ne gre za politično hudodelstvo, storjeno do ustanovitve kraljevine SHS, dokler trajajo pravne posledice, združene z obsodbo; 2. oni, ki so obsojeni radi pregreška ali prestopka, storjenega iz koristoljublja, ali sicer nečastnih dejanj, dokler ne minejo tri leta po prestani kazni ali zastarani kazni; 3. oni, ki so obsojeni zaradi pregreška zoper kazenskopravne določbe v varstvo volilne svobode; 4.

oni, ki prestajajo sodne kazni ali so pod policijskim nadzorstvom; 5. oni, ki so v konkurzu; 6. oni, ki so pod skrbstvom; 7. oni, ki so brez vladne dovolitve stopili v službo tuje države; in 8. oni, ki soodno obsojeni, ker kot pristaši nepriznanih ver niso izpolnjevali svojih državljanskih in vojaških dolžnosti. Vse druge podatke objavilo se bo de pravočasno. Tajništvo JDS.

— **Občinske volitve.** Volišča: I. Maribor mesto voli v dekliški meščanski šoli na Miklošičevi cesti 1. — II. Graško predmestje voli v dekliški ljudski in meščanski šoli v Cankarjevi ul. 5. — III. Melje voli v poslopju bivšega ženskega dež. učiteljišča v Cankarjevi ulici 9. — IV. Koroško predmestje voli v deški ljudski šoli IV v Samostanski ulici 10. — V. Sv. Magdalena voli v otroškem vrtcu v Valvazorjevi ul. 40. — Začetek volitev ob 8. uri. Oddajanje glasov, se sklne ob 17. uri. — Občinski odbor šteje 40 odbornikov in 40 namestnikov. — Volilni imeniki so vsakomur na vpogled od 29. do 31. marca med 9. in 12. uro ter med 15. in 18. uro v občinskem uradu. — Kandidatne liste se morajo vložiti do včevši dne 5. aprila do 18. ure pri okrajnem glavarstvu po en izvirk in za vsako volišče po dva prepisa. — Predstavniki liste. Pod imenom kandidatov se napišejo imena po enega predstavnika liste in njegovega namestnika za volilni odbor. Za vsako volišče treba napisati po enega predstavnika liste in njega namestnika. — Lastnorocen podpis. Na hrbtni strani tiskanice se morajo svojerocno in čitljivo podpisati predlagatelji in kandidati, poslednji z opombo, da volitev po tej listi sprejmejo. — Vezanje kandidatnih list. Najkasneje do 18. aprila morajo one volilne skupine, ki svoje kandidatne liste vežejo, podati tozadevno pismeno izjavo okrajnemu glavarstvu v Mariboru po pooblaščenih zastopnikih. — Glasovanje s kroglicami. Glasovanje se vrši s kroglicami kakor pri volitvi v ustavotvorno skupščino. — Glasuje se osebno. Le oni volilec, ki zaradi težke bolezni ne bi mogel glasovati, ima pravico, da voli po pooblaščenju.

— **Trgovci volilci!** Radi sestave liste kandidatov za občinske volitve iz vrst trgovstva, se naprošajo gg. trgovci in člani gremija, da se tozadevnega zborovanja, ki se vrši danes v sredo ob pol 20. uri zvečer v prostorih trgovskega gremija, Jurčičeva ulica št. 8, II. nadstr., zanesljivo in polnoštevilno udeležijo.

Trgovski gremij.

— **Sestanek obrtnikov** se vrši danes v sredo ob pol 20. uri zvečer v restavraciji Narodnega doma. Vdeležite se sestanka zanesljivo vsi člani Slov. obrtnega društva.

Odbor.

— **Smó zmožni ali nismo?** Kakor po navadi, smo z velikim navdušenjem svojčas prevzeli od Nemcev „Olepševalno društvo“. Prevzeli smo to važno društvo z obljubami, da hočemo z razumevanjem za olupševanje mesta Nemcem doprinesiti dokaz naše zmožnosti, naše kulture. Res smo se prvo leto zagnali kakor otroci, ki napravijo prvi izlet na strmi hrib. In zgodilo se nam je kakor se ob taki priliki zgodi takim otrokom: običali smo že na prvi strmini. Le posamezni so polagoma lezli naprej, pustivši vse druge ozadej. In ti slednji so se vstrastili hoje naprej, mnogo se jih je sploh porazgubilo neznano kam. A ne samo ugled in namen društva, tudi ugled nas vseh kot narod nas kliče; naprej! Pomlad je tu, nasadi so zanemarjeni, povsod nas opominja delo in delo. Društvo mora ne samo skrbeti, da se uredi in ohrani to, kar že imamo — mestne nasade, ampak ima pred seboj še polno načrtov, katere treba polagoma izvršiti, da zadobi mesto tudi izven nasadov lepše, vabljivejše lice, kakor ga ima doslej; to velja zlasti za zgraditev potov, setališč ob romantični Dravi itd. Delo društva mora opaziti tudi vsak tujec, takoj ko stopi v danes sirom znano obmejno mesto, ali nam je prijatelj ali neprijatelj, ampak ta utis mora dobiti in odnesti seboj od nas, da smo Jugoslovenci tudi kulture narod! Nocoj, sredo večer se v gostilni Maribor ob pol 20. uri vrši končnoveljavni občni zbor. Naša čast, naš ponos, naš ugled zahteva, da se ga udeležimo polnoštevilno, da odločimo o naši usodi in

da pokažemo tudi vnanjemu svetu, da smo sposobni tudi za tako delo. Odbor mora priti v najboljše roke. Če pa nimamo resne volje do resnega dela, kapitulirajmo sami, predno nas bodo drugi prisilili! Tako kot je zdaj, ne more in ne sme iti dalje!

— **Satisfikacija dr. Tomiška.** Kakor čujemo, so klerikalni poštenjaki prisilili prof. sorski kolegij, da se snide k posebni konferenci, v kateri se izreče popolno zaupanje in zadoščenje dr. Tomišku z ozirom na „Taborovo“ obsodbo v članku „Zločinec“. Ne zanima nas, kako nameravajo oprati zamorca ljudje, ki so sami črni avstrijskih habsburških grehov, ljudje, ki zagovarjajo obsojence propalico dr. Pegana, ki je naše ljudi izročal v roke avstrijskim krvnikom. Vrana vrani oči ne izključje. Tembolj pa bi radi poznali vsakogar izmed te črne družbe, ki bi se morda spozabil ter oddal svoj glas za rehabilitacijo skrunitelja duš jugoslovenske mladine. Pregorečim pristašem avstrijakantskih oktohistov priporočamo, da počakajo s svojim zborovanjem še par dni, da bodo potem lažje sklepali, ker homo obelodanili še najzlahitnejšo cvetko dr. Tomiškovega izdajalskega rovarjenja proti Srbom in Rusom.

— **Velikonočni gosti nemško-nacionalne Sportvereingung „Rapid“** so se v nedeljo zvečer v „Veliki kavarni“ zopet izkazali. Ni jim zadostovalo preglasno popevanje nemških „Liebeslieder“ in ošabno obnašanje napram navzočim Jugoslovenom, da pokažejo korajžo neodrešenim bratom pri „Rapidu“, predzrne se celo neki graški „Spieler“ s cunjjo obmetavati obraze Jugoslovenov. Za to junaštvo se ga je žalibog samo postavilo na cesto. Da si naberejo Leidensgenossi okoli „Rapida“ več samostojnosti in korajže, da jim ne bode treba v Maribor vabiti take junake in da jim ne bode treba igrati in nastopati z nemškoavstrijskimi državljani v lastnem moštvu, ki naj držijo „Rapidu“ glave kvisku in mu pomagajo k večji in večni slavi ter uspehom, se naj izstavi za nje po receptu njih koroških bratov pri prvi priliki potni list v Gradec z pripombo: Hin und nicht zurück!

— **Skandal.** Kakor čujemo od polnoma verodostojne strani, namerava oddati neka posojilnica, ki je veljala doslej za narodno, popravilo oziroma prezidavo tajniškega stanovanja vele-nemčurskemu podjetju Kiffmann, medtem ko so pustili naše narodne obrtnike, kakor Spesa in Sonnenwalda, katere Nemci radi njihovega res zavedenega značaja bojkotirajo, na cedilu. Ako ne bi ta notica zalegla, objavimo v prihodnjih številkah ime te posojilnice brez pardona na levo ali desno. Pika.

— **Hitrost pošte.** Stanovanjski urad obvešča nekoga, da nima sobe na razpolago. Dopisnica je hodila od stanovanjskega urada do glavne pošte 3 dni, od glavne pošte do narodnega gledališča pa celih 12 dni. Za taka ljubeznjiva obvestila je tudi polzeva pot — prehitra.

— **Prebivalci Meljske ceste** povprašujejo, če spada Melje pod mesto Maribor ali pod neznano jim hribovsko občino. Glede dolžnosti dobro vedo, da spadajo ravno tako pod mesto, kakor oni v Gosposki ulici in na Glavnem trgu. Kadar treba plačati, se mestni magistrat čisto natanko tudi za Melje. Ko pa gre za pravice, tedaj se nihče ne spomni tudi na Melje. Cesta se nahaja v bolj škandaloznem stanju, kakor vaška pot v hribovski vasi. Cestnih popmetacev ne poznamo, še manj pa škropjenja. Če vojaki prevažajo slamo, ležijo smeti na cesti, dokler se jih veter ne usmili. Svojčas smo v „Taboru“ čitali izjavo novega g. vladnega komisarja, da bo za celo mesto jednako skrbel. Namesto obljub čakamo dejanj!

— **Nerednosti pri izdaji moke invalidom.** Splošni organizaciji vojnih invalidov, vdov in sirot, poverjenstvo v Mariboru, je bilo za velikonočne praznike nakazanih od deželne vlade v Ljubljani, invalidni oddelek, 40.000 K, ki naj bi se porabile za nakup in razdelitev moke med najrevnejše invalide, vdove in sirote. Opazovalo se je pa, da se pri razdelitvi ni ravnavalo pravično, se ni preveč oziralo na faktično potrebo. Dogodili so se namreč slučaj, da so

prilici invalidi z družino, ki so celo 40-60 odstotkov delanezmorni, prosit k invalidskemu odboru za nakazovanje moke, ki naj bi jim služila kot mal priboljšek za praznike, pa so jih odborniki nagnali, češ, saj imaš to in ono obit ki lahko vzdržuje tebe in družino. Ali si mogoče odbor predstavlja, da bodo prišli moledovat za moko tudi taki invalidi, ki te ne bi bili potrebni? Svetujemo odboru, da je pri takih prilikah manj pristranski, ker s tem le trpi njih ugled.

Več invalidov.

Kaj je z 20odstotnimi odtegljaji?
Iz občinstva smo prejeli: Meseca norembrja 1919 smo državi oddali svoj denar oziroma smo pustili, da nam je država od denarja odtegnila po 20 odstotkov. Finančni minister nas je javno zagotovil, da se bodo ti odtegljaji najkasneje do 1. aprila 1921 poravnali in sicer da se do zneska 1000 kron poravne v gotovini, kar je nad 1000 K pa da se uredi, potem novih bonov. Ker je 1. april takorekoč že tu, se nam zdi čudno, da finančne oblasti molčijo o tej obljubi.

Za Jugoslovensko Matico je o praznikih gdnca Emica Jugova nabrala v gostilni pri treh ribnikih znesek 492 K, kateri znesek je oddan v našem uredništvu. Naj bi ta vzgled zavednosti našega mnogoposnemanja med našim narodnim ženskim!

Za Sokolski naraščaj od g. Jerovšek ob priliki njegove zaroke darovani znesek 200 K naj se dvigne v našem uredništvu.

Orkester „Glasbene Matice“. V četrtek, dne 31. marca točno ob pol 20. uri zvečer se vrši redna vaja za popoln orkester. Pridite vsi in točno.

Dirigent.

Za Ljudsko knjižnico je daroval g. Martin Stadler, trgovec, Vetrinjska ulica 26, znesek 100 K.

Kovani drobiž za 25 para zasno se ne pride v promet, ker je fiktivna vrednost sestavine večja, kakor pa nominalna. Radi izmenjave kronskih enaj se bode tiskal v Zagrebu papirnat drobiž, kovani drobiž pa pride v promet, ko bode padla cena kovin.

Zadružna gospodarska banka nastanovi novo podružnico v Mariboru. Da preskrbi bančne prostore in stanovanja za uradnike, bo zidala lastno palačo.

Pozor pred izseljevanjem. Po sporočilu našega konzulata v Newyorku je konzulat lani izdal 17.255 potnih listov za povratek v domovino. Med prosilci za povratek je bilo največ takih, ki so bili na vrnitev v domovino prisiljeni vsled velike krize v ameriški industriji. V državi New-York se nahaja nad 300.000 brezposelnih.

Novi list. Dne 26. marca je izšla prva številka „Hrvatske Rijeci“, glasila hrvatske seljačke stranke. List zastopa federalistično stališče.

Akademsko društvo „Triglav“ v Zagrebu poziva vse svoje starejšine in člane, da se sigurno udeležijo Triglavanskega slavlja, ki se vrši dne 9. aprila v Celju. Isti dan pred plesom bo zborovanje „Starejšinske zveze“ skupno z društvom. Ker se bo na tem razpravljalo o važnih zadevah, je odziv vsakega potreben.

Pevske vaje Glasbene Matice. V sredo, dne 30. marca se vrši v društvenih prostorih Glasbene Matice (pri Götzu) točno ob pol 20. uri zvečer pevska vaja ženskega zbora, v četrtek, dne 31. marca pa pevska vaja moškega zbora.

Izpremembra pisemskih pristojbin za pošiljke iz naše države v inozemstvo. Od 1. aprila 1921 je plačevati za pisemske pošiljke iz naše države v inozemstvo te le pristojbine: pisma do 20 g 1 dinar, preko 20 g za vsakih 20 g 50 par, dopisnice 50 par, z odgovorom 1 dinar, tiskovine za vsakih 50 g 20 par, tiskovine za izboklimi črkami za slepce, za vsakih 500 g 10 par, poslovni papirji, za vsakih 50 g 20 par, a najmanj 1 dinar, blagovni vzorci, za vsakih 50 g 20 par, a najmanj 40 par, priporočba 1 dinar, prejemno potrdilo (A. R., povratnica) ako je zahteva po-teva pozneje (po predaji) 2 dinara, po-izvednica (reklamacija) po navadni pošiljki 2 dinara, poizvednica (reklamacija)

po priporočeni pošiljki 2 dinara, preklic pošiljke ali izpremembra naslova 2 dinara, ekspresnina 2 dinara.

Snežna nevihta na Dolenjskem. Izletniki na Dolenjsko priveduajo, da je za praznike po Gorjancih razsajal snežni metež, v krskem okraju pa so imeli lokalne nevihte z gromom. Tudi v ljubljanski okolici je dež vsa malo osvežil presušeno zemljo. Značilno je, da nam tudi iz Slov. goric poročajo o velikem viharju nedeljo popo dne. Torej imamo v Mariboru, kjer smo imeli oba praznika precej ugodno vreme, res izredne klimatične razmere.

Ceno elektriko si je privoščila vdova Z., bivajoča Ob železnici št. 8, na ta način, da je od mimo njenega okna vodečega toka izpeljala stik v njeno stanovanje.

Ukraden nahrbtnik. Ko je Konrad Pukl iz Dobrenj v torek večer peljal skozi Kopalniško ulico na Aleksandrovo cesto, mu je neznanec ukradel iz voza nahrbtnik z 20 kg bele moke in 10 kg soli.

Žepna ura se je našla v torek popoldan v Sodni ulici. Dobi se jo pri policijskem komisarijatu.

Kultura in umetnost.

Koncert Stefana Romanovskega. Premijer ljubljanskega narodnega opernega gledališča, Stefan Romanovski, ki bo baje angažiran za prihodnjo sezono na našem gledališču, je priredil v torek ob sodelovanju Olge Mirceve, Larise Vasiljeve, Jelene Cengerijeve in Antona Nefata koncert, ki je bil še precej dobro obiskan. — Romanovski ima sicer lepo izšolan in prijeten liričen tenor-bariton, toda za dramatične vloge, kakor je Toreador v Carmen, mu manjka v glasu dramske moči. Tombolj je ugajal v liričnih točkah. Osebo se mu je posrečila ukrajinska „Oi, Dnjepr“ in arija Valentina iz Fausta. Poje z globokim čustvom, umevanjem in zdi se nam, da je tudi dober, temperamenten igralec. Naše gledališče bi z angažiranjem gospoda Romanovskega vsekakor pridobilo. — Harfinistinja Larisa Vasiljeva je učenka petrograjskega konservatorija. Ima dobro tehniko, vtiis njenega prednašanja pa je motila slabo uglašena harfa. Plesalka Cengeri je ugajala zlasti v ukrajinskem narodnem plesu, manje kot pevka, kot tudi ga. Olga Mirceva, ker obedve pravzaprav sploh nimata koncertnega glasu, temveč jedva za izvajanje priprostih ljudskih pesmi. Dueta sta se vsled distoniranja najmanje posrečila. Vseskozi hvalevreden pa je bil spremljevalec na klavirju, gospod Anton Nefat, rojak iz Primorja. Razpoloženje v gledališču je bilo zelo animirano, vendar se p. n. publika tudi pri tem gostovanju slovanskih bratov ni povspela do poklonitve kakega venca ali vsaj šopka. Nas je veselilo, da smo končno videli na našem odru tudi nekaj prave umetnosti slovanskih bratov.

Valček „Veseli pastir“ za moški zbor, klavir in salonski orkester, uglašbil V. Parma je ravnokar izšel v založbi knjigarne Vilko Weixl, Maribor. Pri naročilu orkestra, naj se vsakokrat navede po koliko komadov od posameznega glasu se želi.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V sredo 30.: „Ksenija“ in „Stara pesem“. Ab. C—27.
V četrtek 31.: „Ekvinocij“. Ab. B.
V petek 1. aprila: Zaprt
V soboto 2.: „Vstajanje“. Ab. B.
V nedeljo 3.: Popoldne ob 15. uri „Kri-stova drama“. Zvečer ob pol 20. uri: „Ksenija“ in „Stara pesem“. Ab. B.
V ponedeljek 4.: Popold. ob 15. uri: „Knjiž-ničar“. Zvečer ob pol 20. uri: „Vstajanje“. Ab. A.
V torek 5.: „Persant možje“. Gostovanje v Ptuj.

Porotno sodišče.

Maribor, 22. marca.

Denar — tudi Jugoslavije gospodar.

Kar mi vedno trdimo, to je potrdil Alojz Gorjan, alias Krainz. Namreč, da je naša poyojna družba vsa sredna, če vidi okrog sebe človeka z nastopom in denarjem, če je drugače največji fatot,

po temu ga nihče ne vpraša. Gorjan ima sploh temno preteklost. Starišev niti poznal ni, vzgojen pri tujih ljudeh v Skofji vasi pri Celju. Je v prvi mladosti pastir, potem se je učil mesarske obrti in že s 16. letom začel na pota krvih naagrafov. Od malih talvin je avanziral do večjih goljufij in se je že enajstkrat seznanil z jetniškimi zapori. Na Koroškem je nastopil tudi kot orožnik. Mislil je, da se bo po vojni poboljšal, da bo Jugoslavija pričela čisto drugo, novo socialno življenje. Ampak je utrdel, da vozi življenje svoj stari zavoženi voz, da le tisti v družbi kaj velja, kdor mnogo novcev ima. Videl je, kako zapuščajo ljudje svoje prejšnje poklice in se posvečajo samo verižništvu in tihotapstvu, da pri tem dobro žive, dobivajo ugled in dostop v meni in družbi, kjer ga preje niso marali in kjer ga tudi danes prezirajo, če nima denarja za zapravljat.

Izmislil si je trdko Avgust Ballih v Zemunu, on fungira in fingira kot njen zastopnik. Ima na prodaj vse kar kdo hoče: krompir, oves, moko, papriko itd. Za svoj delokrog si je izbral prometno čisto Zagreb—Maribor. Obiskoval je male in večje trgovce, sklepal z njimi pogodbe, prejemal — kar je bil njegov glavni cilj — napočila, mala in velika, kakor je nač kazalo. Male svote je potem v svoji knjižici povečal za eno ali dve ničli, to je bilo treba, da se je pri novi trdkki izkazal, kakšne kupčije je že naredil. Prodajal je kar na cele vagone, ki so navadno stali na Teznu, napisal celo številke vagonov, ki samo še čakajo, da jih zapeljejo na pravi tir.

Kupčije je sklepal najraje v gostilnah, kjer se je na račun kupčije dobro pilo in jedlo, bil je zelo soliden v cenah, zato trgovci niso gledali pri likofu. Nastopal pa ni pod svojim imenom, ampak pod imenom reškega trgovca Krajnc. Kolikor se je dalo ugotoviti, je v Mariboru osleparil sledeče trgovce oziroma kavarnarje: Rager, Hetzler (ali Götzel), Lepuša, Hvalec, Mydlil, Berdajs, Scheiben, Sredenšek; v Zagrebu: Zmiša, Galič, Leštaka. Ko so bili pri nekem takem likofu, ga je trgovec Wagrاندl še pohvalil, češ, to je mož-poštenjak. Ker vagoni blaga le niso hoteli priti na pravi tir, jo je popihal v Celje. A tu so ga zalotili pri verižništvu. Pri pobegu ga je redar ujel. Ko so ga preiskali, so dobili pri njem komisijske knjižice vseh trdkk, s katerimi je sklenil kupčije. Zdaj seveda ni hotel biti več Alojz Krajnc, ampak Gorjan. Toda osleparjeni trgovci so ga razkrinkali kot Krajnc. Pred poroto ne taji nič, še dopade se mu, da se mu je njegov načrt tako dobro posrečil. Po so-glasnem krivdoreknu porotnikov je bil obsojen na dve leti težke ječe.

Najnovejša poročila.

Flasko Karla na Madžarskem.

Odpotovanje na Spansko.

LDU Dunaj, 29. marca. Vesti o prihodu razkralja Karla na Madžarsko, ki jih objavlja „Politische Korrespondenz“, ne odgovarjajo resnici v vseh podrobnostih. Iz vseh poročil je razvidno, da je položaj nastopen: Bivši kralj Karl je dospel v soboto preoblečen v Ogrsko Subotico (Szombathely) in se ustavil pri tamošnjem škofu. Ministrski predsednik grof Teleki, ki je bil poklican v Subotico in polkovnik Lehar sta razkralju odsvetovala uresničiti njegove namene. Bivši kralj Karl je nato v nedeljo zjutraj z avtomobilom odpotoval v Budimpešto. Z drugim vozom se je peljal ministrski predsednik grof Teleki, ki je dospel približno dve uri kasneje v Budimpešto. Državni upravitelj Horthy je pripravil razkralja do tega, da je obljubil odpotovati nazaj v Svico. Se istega dne je tudi res odpotoval iz Budimpešte. Med potjo pa si je premislil in je sklenil ostati. Baje se sedaj nahaja zopet v Ogrski Subotici. Mnogo se je govorilo o neki pripravljenosti francoske vlade glede povratka bivšega kralja Karla. Francoski zastopnik v Budimpešti pa je medtem formalno dal na znanje, da se bodo zavezniške vlade povratku Karla na prestol kar najbolj energično zoperstavile. Grofa Andrassy in Bethlen sta nato odpotovala v Ogrsko Subotico in informirala bivšega kralja o položaju in o izjavi francoskega poslanika. V Budimpešti je le malo ljudi vedelo o načrtu bivšega kralja. Odredilo se je

že nekaj aretacij. Kakor javlja „Polit-Korresp.“, je vlada republike Avstrije ukrenila vse potrebno, da bi se preprečile eventualne posledice teh dogodkov za Avstrijo. Hkrati se je uvedla preiskava, da se dožene, ali je bivši kralj Karl potoval skozi Avstrijo in ako bi se to potrdilo, da se dožene, koga zadene krivda za to.

DKU Dunaj, 30. marca. Karl je pozval državnega upravnika, naj mu preda svojo vlado. Horthy je odgovoril, da zahteva vkse sar nekaj nemogočega. Vlado mu je poverilo ljudstvo in le njemu jo lahko zopet odda. Karl naj počaka na odločbo parlamenta. Ekcesar se je posvetoval dolgo z majorjem Bromayem in nadporočnikom Hayasom; ki sta mu nasvetovala, naj kolikor mogoče hitro zapusti Madžarsko, ker jo lahko strmi v največjo nevarnost. Ekskralj je bil po teh izvajanjih popolnoma potr, ker je doživel tak fiasco pri sprejemu in ker so se mu vsi upi izjalovili. V zvezi z navzočnostjo ekskralja sta bila aretirana bivši notranji minister Benicky in predsednik društva probujenih Madžarov Luckasicz.

DKU Dunaj, 30. marca. Karl se je ponovno izrazil, da ne zapusti živ Madžarske. Nastanil se je pri škofu Mikasu v Ogrski Subotici. Palačo strazi močan kordon žandarmerije. Najbrže bode te ukrenili vladi Jugoslavije in Čehoslovaške diplomatsko demaršo, naj Karl takoj zapusti madžarsko ozemlje.

DKU Dunaj, 30. marca. Po ukrepih madžarske vlade je odpotoval ekskralj pod varstvom Spanske v Madrid. (Ta vest še ni uradno potrjena. Op. ured.)

Prva seja nove vlade.

LDU Beograd, 29. marca. Včeraj popoldne od 16. do 19. ure je bila seja nove vlade. Prisotni so bili vsi ministri, ki se nahajajo v Beogradu. Od novih ministrov se je udeležil seja dr. Spaho. Na seji se je sklenilo da bo vlada pri-skočila na pomoč pokrajinam, ki po rapalski pogodbi pripadejo naši kraljevini. Nato se je razpravljalo o zakonu, ki predvideva povzdigo Beograda. Minister Drašković je stavil svoje zadevne predloge, nakar pa je minister dr. Trifković izjavil, da je izvedba tega načrta nemogoča. Zakonski načrt se je nato vrnil ministrstvu za zgradbe in javna dela.

Novinarski kongres.

LDU Sarajevo, 29. marca. V ponedeljek se je v mestni posvetovalnici nadaljeval kongres jugoslovenskih novinarjev pod predsedstvom g. Sahiba Korkuta. Najprej se je razpravljalo o edinstvenem udruženju. Po daljši debati so bila pravila sprejeta. Udrženje se zove: „Jugoslovensko novinarsko udruženje s sedežem v Beogradu in sekcijami v Zagrebu, Ljubljani in Sarajevu.“ Lastniki listov ne morejo biti izvoljeni v osrednjo upravo udruženja. 30 odstotkov imovine dosedanjih novinarskih društev preide v last osrednjega udruženja. Na podlagi proporca se je izvolil novi odbor, in sicer: Za predsednika Dušan Nikolajević (Beograd), za podpredsednika Sahib Korkut (Sarajevo) in Stjepan Parmačević (Zagreb), za tajnika Mošo Pijade (Beograd), za blagajnika Radoslav Parešanin (Beograd), za odbornike: Ante Brozović, Franič, Kovačič, Kuntarič, Toni Slegl in Zdenko Vernič (Zagreb), Milan Komadinič in Radosavljevič (Beograd), Smodel, Kosovel, Božidar Vodeb in Pohar (Ljubljana).

Prebivalstvo pečuskega okrožja za Jugoslavijo.

LDU Beograd, 29. marca. Semkaj je došel inženir Hauser kot odposlanec delavstva in prebivalstva vsega pečuskega okrožja, da bi prosil našo vjado, da pri zaveznikih zastavi ves svoj vpliv za to, da ostanejo naše okupacijske oblasti v pečuskem okraju še najmanj tri leta, ker bi bil sicer okraj na milost in nemilost izročen belemu terorju. Se pred 15 dnevi je ondotno prebivalstvo poslalo naši vladi zadevno spomenico.

Zahtevajte v vsaki gostilni „Tabor“.

Sport.

Na velikonočno nedeljo je tekmoval Sportvereinigung »Rapid« na lastnem prostoru proti »Grazer Sportvereinigung« iz Gradca (izšla iz prejšnje »Germanie« in »Grazer Sportklub«). Gradčani so postavili zelo nesigurno moštvo, brez vsakih izvanrednih dobrin ter vključ temu premagali »Rapid« z rezultatom 3:2. Uspeh pa je bil ne malo iskali v malem igrišču, ki dopušča momentana presenečenja in velike zmešnjave v napadih. Ta dan ni bilo nič manj kot 85 obstranskih avtov! »Rapid«-u še primanjkuje sistem v igri, tokrat mu je pa znatno prikrilo pomanjkanje izborna levo krilo Gerlitsch, ki ima glavno zaslugo pri vseh nevarnih napadih. Sodil je gosp. Šuput z popolno sigurnostjo. Tekmovanju je prisostvovala precejšnja množina gledalcev.

V Ljubljani je premagala na velikonočno nedeljo »Ilirija« celjski »Athletiksportklub« v razmerju 7:0. Koli 13:1 za »Ilirijo«. V predtekmi sta igrala neodločeno SK »Svoboda«, Ljubljana in »Ilirija«-rezerva.

»Rapid« Maribor: Grazer Sportvereinigung Graz na velikonočni ponedeljek 5:1 (4:1). Revanš-tekma med Gradčani in »Rapidom« se je odigrala drugi dan, ob istem času. »Rapid« je tokrat, precej v premoči, premagal z lahkoto v ostrem tempu Gradčane, ki so popolnoma popustili ter niso mogli slediti hitri igri. Ta slabost Gradčanov drugi dan se opraviči, mislim, z njihovo podrejenostjo in stalno vsestransko nezadostno prehrano, kar ima velikanski vpliv na vstrajnost in čilost mišičevja. V nasprotju k Grazer Sportvereinigung je obdržalo moštvo »Rapid« izvanredno živahnost in lepo hitrost v igri do konca, kar jih je spravljalo vedno in vedno zopet v napad na graška vrata. Hvalevredno je delovala mala a zelo gibčna oseba graškega vratarja. Koli 5:0 za »Rapid«. Gospod Šuput je tudi tokrat vodil igro brezhibno. Obisk tekme je bil velik.

»Ilirija« Ljubljana: Athletiksportklub Celje, 28. marca, 6:0. V Ljubljani se je odrezal v revanš-tekmi Athletiksportklub za njega še precej ugodno. Koli 4:3 za Celje.

Svedska: Avstrija 2:2 (1:1). Reprezentanca obeh držav so igrali prejšnji teden na Dunaju neodločeno tekmo. Občinstva je bilo čez 50.000. Samo predprodaja je nesla Kō 900.000.

Gospodarstvo, trgovina.

Borza 29. marca.

Zagreb: Berlin 230—230'50, Italija 570—575, London 557—565, New-York 142—143'50, Pariz 990—1018, Praga 189—190, Švica 2425—2475, Dunaj 20'30—20'50, Valute, Dolari 139'50—140'50, avst. krone 21—21'50, carski rublji 60—75, francoski franki 970—990, napolendori 472—475, nemške marke 224—226, romunski lei 190—192, italijanske lire 553—555, čehoslovaške krone 181—0.

Dunaj: dinari 1928—1948, dolari 715—719, franc. franki 4930—4970, švic. franki 12.425—12.475, lire 2810—2830, češk. krone 920—926, madžarske krone 222'00—224'00, nemške marke 1137—1143, poljske marke 91'00—93'00, funti 2800—2820.

Curih: Berlin 9.17, New-York 580'00, London 22'72, Pariz 40'05, Milan 23'05, Praga 7.60, Budimpešta 1.95, Zagreb 4.—, Varšava 0.75, Dunaj 1.50 avstrijske krone 1.05.

Izvoz paketov z živili. Poštno-carinski urad v Mariboru razglasi: Iz raznih krajev tuzemstva prihajajo semkaj razne pošiljke, ki so oddane tamkaj kot priporočena pisma ali pa kot vzorci, v katerih pa se nahajajo mnogokrat živila. Ker pa je vsak izvoz živil, tudi v najmanjših količinah, brez dovoljenja generalnega inspektorata ministrstva za finance absolutno zabranjen, se stranke v njih lastnem interesu opozarjajo, naj ne skušajo izvažati nikakih živil brez potrebnega

predhodnega dovoljenja. Vsaka taka pošiljka se mora po določilih generalnega inspektorata ministrstva za finance, št. J. 25.355, od 30. 12. 1920, zavrniti, kar bi prizadetim strankam povzročalo le škodo.

Avstrija in češki sladkor. Eksport čehoslovaškega sladkorja se je zopet pričel dvigati. Avstrija je naročila 1500 vagonov.

Nemški vagoni na Poljskem. Nemški prometni minister objavlja, da se nahaja na Poljskem 82.000 nemških blagovnih vagonov, ker mora po zahtevi antante pošiljati premog na Poljsko v lastnih vagonih.

Ameriški trgovski predjem Nemčiji in Avstriji. »Deutsche Allgemeine Zeitung« poroča iz Washingtona, da se je izjavil finančni odsek, dovoliti Nemčiji in Avstriji predjeme za izvoz bombaža iz Amerike v ti državi.

Uvoz premoga iz Čehoslovaške. Na inicijativo trgovske in obrtne zbornice v Zagrebu in na intervencijo našega poslanika v Pragi je stavil čehoslovaški minister železnic na razpolago za odpremo koksa in premoga potrebno število vagonov.

Mednarodni sejem v Frankfurtu. V Frankfurtu o. M. se vrši v dneh od 10. do 16. maja t. l. veliki mednarodni sejem.

Ameriški petrolejski trust na Čehoslovaškem. Po poročilih »Narodnih Listov« osnuje »Standard Oil Company« na Čehoslovaškem podružnico.

Kriza kovinske industrije na Čehoslovaškem. Krog 120 tvornic kovinske stroke je ustavilo te dni obrat, ker so odbili delavci propozicije lastnikov glede plač. »Pravo Lidu« vidi v tem predigro težkih konfliktov med kovinskimi industrijami na celnem Čehoslovaškem.

Gospodarski položaj Švedske. Tudi na Švedskem se polavlja gospodarska kriza. Brezposelnih delavcev je vedno več, izvoz švedske industrije je vedno nepovolnejši. Industrija strojev v Stockholmu zaposluje sedaj krog 3200 ljudi manj, nego po pojavu krize in onih 8500 ljudi, ki so še ostali v teh tovarnah, dela samo 5 dni tedensko. Trgovski departement dela nemurno in z vsemi sredstvi za številne ankete. Visoke industrijske osebnosti so mnenja, da se bliža švedska industrija katastrofi in da bi to situacijo rešile le še visoke carine, ki naj bi se uveljavile le toliko časa, dokler bi trajalo to stanje.

Bagdadska železnica v francoskih rokah. O francosko-turškem sporazumu o bagdaski železnici, ki je postal pred par dnevi perfekten, se poroča naslednje podrobnosti: Francoske čete odidejo iz zasedenih krajev, ujetniki se izmenjajo v najkrajšem času, upostavila se bode mešana policija pod poveljstvom francoskih častnikov, francoske gospodarske družbe prejemajo svoje koncesije, bagdadska železnica postane francoska last, na teritoriju, ki leži severno od bagdadske železnice bode pobirala carine turška vlada, južno francoska, črta sama je pa prosta davka. Poleg tega določuje pogodba praktična sredstva, da se zajamči življenje in imovina v Jermini, medtem ko prevzame angoska vlada garancije za francoske šole.

Zahtevajte v vsaki gostilni in kavarni „Tabor“!

Ne pozabite na naročnino!

Glavni urednik: Radivoj Rekar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Nova spalna oprava iz trdega lesa se proda. Korosčeva cesta 8. 427 2—1

Skoraj novo pohištvo iz trdega lesa za eno sobo in kuhinjo se ceno proda. Naslov v upravnistvu. 428

Mala hiša z lepim vrtom in hlevom na prodaj. Polzve se Meljska cesta 55. 415 2—1

Lahke motorne kolo (Motor-Reve), 2 cilindra, dobro ohranjeno, se proda. Dravska ulica 11, gostilna.

Billard proda Slovenska čitalnica v Mariboru, Narodni dom.

Meblovana soba za dva solidna gospoda se išče. Ponudbe na upravo.

Hiša s 6 stanovanji, 6 sob in 6 kuhinj, vrtom, drvarnice, 10 minut od mesta, pripravna za vsako obrt, se proda. Naslov v upravnistvu »Tabora«.

Lep svilen, popolnoma nov damski dežnik in jako dobro ohranjena rujava potna torbica, se po nizki ceni proda. Vprašati je Koroska cesta 21, priti.

Advokat

dr. Kimovec

preja v Trstu

preseli je

pisarno

MARIBOR

Sodna ulica 14.

1 vrsta

bukovih drvi

metrski stot K 1050.—, v dom postavljeno 1 meter K 270.—, Zagani fat K 60.— na lastni električni žagi. Zagane drve meter K 70.—, Mešane drve fat od 780 kron naprej.

Premog se vedno dobi.

Tvrdka Lippert

vogal Frančiškanske in Tattenbachove ulice. 319 3—3

Primorci!

Naznanjam, da sem odprl novo higijenično brivnico.

Za prvovrstno in čisto postrežbo jamčim. 268

Vjekoslav Gjurin

primorski begunec.

Maribor, Jurčičeva ulica št. 9.

373 2—2

Prodajo se

mize, stoli, klopi in drugi gostilniški inventar. Povprašati v restavraciji »Križev dvor«.

426 2—2

Radi

preselitve trgovine

v svojo lastno hišo na Aleksandrovi cesti št. 13 prodam veliko zalogo manufakturnega blaga, perila, robcev, nogavic itd. 405 3—2

po zelo znižani ceni

Kdor torej kaj rabi in želi dobiti dobro blago za malo denarja, naj si blagovoli vse nabaviti v trgovini

J. N. ŠOSTARIČ

Maribor, Gosposka ul. 5.

Par težkih konj

tri tovorni vozi in dve kompletne konjski opremi se ceno proda. Na ogled v petek in soboto v gostilni Tscharre, Grajski trg.

429

Najnižje cene!

Klobuke

čevlje, gamaše, perilo

dežnike, palice ter

razno galanterijsko

blago kupite najceneje

pri tvrdki

330 10—6

Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2

„MERKUR“ VELETRGOVINA Z MANUFAKTURO NA DEBELO
Maribor, Cankarjeva ulica 1

uljudno naznanja, da je došla večja množina čehoslovaškega in italijanskega pomladanskega blaga po zelo ugodni ceni!

407 3—3

Motor na plin

dobro ohranjen, proda po zelo ugodni ceni
Mariborska tiskarna d. d.

KNJIGOVEZNICA
MARIBORSKE TISKARNE D. D.

KI JE NAJMODERNEJSE UREJENA, SE
PRIPOROČA CENJENEMU OBČINSTVU,
OBLASTVOM IN URADOM. PREVZEMA
VSA V KNJIGOVEŠKO STROKO SPADA-
JOČA DELA.
IZVRŠBA SOLIDNA! CENE ZMERNE!